

Letáčky a přednášky nestačí. Děti jdou s prutem k vodě

Středočeští rybáři vyráží na lov mládeže, ta jim totiž znatelně chybí. Recept, jak přilákat školáky k této zálibě, vymyslel **Dušan Hýbner**.

5plus2
ROZHOVOR

VIKTOR VOTRUBA

BĚLÁ POD BEZDĚZEM/MĚLNICKO | „Mladých rybářů ubývá,“ láteří prakticky všechny rybářské organizace v Česku. Dušan Hýbner z Bělé pod Bezdězem se tento trend rozhodl změnit. Před více než rokem se ujal funkce předsedy středočeských rybářů a jedním z jeho hlavních cílů je oslovit děti a dorost. Zatím se mu to daří.

Přišel s celokrajským projektem „Ve vodě nežijí jen vodníci“, v rámci nějž školáky a předškoláky jednotlivé místní rybářské organizace „vytáhnou“ k vodě. Do akce se zapojí i některá sdružení na Mělnicku. Krásy a zajímavosti rybaření dětem ukáží přímo ve svých revírech. Jen letáčky či přednášky ve třídách totiž nefungují.

Co vás přivedlo na myšlenku dát dohromady celokrajský projekt zaměřený na děti?

Už dlouho se nadává, že rybářské organizaci ubývá děti a mládež. U nás v Bělé přitom děláme podobné akce pro děti již dlouho, tak mě napadlo, že bychom něco mohli rozjet v celém kraji. Místní rybářské organizace zpravidla dělají spoustu akcí, dosud ale chyběl velký společný projekt, který by dával i možnost získat dotaci, což se nám také povedlo. Podpořil nás Středočeský kraj. Podobný projekt rybáři ještě nikdy neudělali, a to nejen ti u nás v kraji, ale v celé republice.

INZERCE

Sídlo pro s.r.o., OSVČ v Praze
Expres
od 149 Kč s DPH/měs.
tel: 728 991 247 • www.sidlo.help

Dušan Hýbner pomohl i vzniku takzvaných „handicap revírů“. Jedná se o místa, kde mohou bez problémů rybařit i vozíčkáři. Ve Středočeském kraji jsou jich už desítky.

FOTO | VIKTOR VOTRUBA

V Bělé jste si tuto akci s dětmi již zkusili, jak to probíhalo?

Za dva dny se nám na revíru vystřídalo 140 dětí, takže to byla fuška (*smích*). Měli jsme tam předškoláky a asi šedesát třetáků. Nejprve jsme jim představili rybník, co v něm žije, ale i to, co ho obklopuje. Dozvěděli se, že kolem rostou olše, aby zpevnily břehy a tak podobně. Pak jsme je seznámili s rybářskými pravidly a samozřejmě si vyzkoušeli rybaření. Když totiž dítě vezme prut, nahodí a chytne rybu, tak je z toho nadšené a chce si to ještě někdy zkusit.

Dopadlo to tedy dobře...

Určitě. Mělo to takový úspěch, že mi i sami učitelé volají, že by to pro své třídy chtěli také. Týden po té akci nám přišlo do rybářského kroužku sedm nových dětí, které k nám chodí dodnes. Na příští rok už se k projektu přihlásily i další místní rybářské organizace, zatím jich je 17.

Vy sám jste začal rybařit už v dětství?

Ano. V osmi letech, díky svému dědečkovi. Ačkoliv jsem jinak z lesácké rodiny, zůstal jsem u vody.

O čem tato záliba podle vás je?

Pro mě je to o vzrušení, adrenalinu a dobrém pocitu z toho, že přelstíte rybu. Každý si v tom ale najde něco jiného. Jsou rybáři, kteří mají rádi, když tři dny nic neuloví a stačí jim, že si u vody krásně odpočinou.

Jak často se dostanete k vodě?

Na ryby jen párkrát do roka, a to mám rybník hned před domem. Většinou když přijdu k vodě, tak tam zjistím, co je kde potřeba udělat a opravit, takže vezmu montérky a jdu na to. Profesi jsem poříčný na Jizeře, to je něco jako hajný v lese. Má to svou výhodu, jsem díky tomu hodně u vody, někdy mě to ale staví do těžké situace. Rybáři totiž mívají jiné zájmy než správci povodí.

V dnešní době hodně lidí rybaří stylem „chyt a pusť“. Setkáváte se s tím často?

Žádnou statistiku jsme si nedělali, mohu ale říci, že rybáři jsou skutečně rozdělení na dvě takové vyhraněné skupiny. Ani na jednom z těch dvou přístupů nevidím nic špatného.

Osobně se ryby snažím pouštět, byť za to doma většinou dostanu vynadáno. Dokonce i toho kapra na Vánoce si kupuji, je mi to totiž milejší, než si brát rybu z revíru.

Existuje ale názor, že vylovená ryba po puštění stejně jen trpí a může třešba zemřít na infekci. Je to blud?

Vždycky záleží na tom konkrétním rybáři. Pokud je znalý a udělá vše tak, jak by měl, rybě příliš neublíží.

Co si myslíte, že lidé o práci rybářských spolků většinou neví?

Například to, že přirozená reprodukce téměř všech druhů ryb ve vodních tocích je minimální. Mají na to vliv zejména zbytky dámské antikoncepce ve vodě, které čistými odpadními vodami odbourat, a tak v řekách žije hlavně to, co tam my nasadíme.